

פד:

עין משפט
גר מצודה

אלו הן הנחנקין פרק עשירי סנהדרין

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. ומכה אביו ואמו מות
 ימות: שמוט את
 2. מכה אביו מות מות
 ימות: שמוט את כי
 3. מכה אביו הכהו כי
 ימות: מות יומת המכה
 4. יצא חסדך מן הדם
 ימות: את הדין נפגלו בך
 5. מבידד כל
 6. כל מכה נפש לפי
 גדים יצא את הרצח
 7. יצא חסדך מן הדם
 ימות: מבידד כל
 8. לפי חסדך ואיש כי
 ימות: נפש אדם מות
 ימות: יצא חסדך
 9. ומכה בדיקת שלמנה
 10. ומכה אדם ימות:
 11. ומכה נפש בדיקת
 12. ומכה נפש תחת
 שלמנה
 13. ויקרא כי ית
 14. ית חסדך ואל תטל את
 15. ית חסדך ואל תטל
 16. ית חסדך ואל תטל
 17. ית חסדך ואל תטל

גליון הש"ס

עוֹסֵם רִ"ה הַבְּחִיטָה וּבֹא,
אֵל שִׁיבִי לִי דַעֲרִים, עִי
יַעֲיֵן דָּף מִבַּעַל עוֹסֵם דִּי
וְשׁוֹבֵר.

הגהות הב"ם

(א) גם' רב ספא לא שניק
לבריה:

אלו הן הנחמין. **ממא** על פי בים דין. כמו ממרים הייתם עם ה' (דברים טו). שממך על פי ביד הגדול שלשכת הגזית: וזוומי בם ככן. אע"פ שהם היו מחיבין אותה שריפה אין נדונין אלא במיתה שהיו מחיבין לנעול ויהיו חזק כשאר בא על אשה איש

[illegible]

לפטור חייבי מיתות שגוגין מן התשלומין
הם מכה בהמה לא חלקת זו וכו':
הנחם וכו'. פלוגתא דרבי יוחנן
ורשב"ל בתבנות זללו בערות
(לד): מה מכה בהמה לרפואה. כגון
מקד שם פטור מן התשלומין שהרי
לא הויקה: אף מכה אדם. דהיינו
אביו: לרפואה פטור. ממיתה ואפ"כ
דחבורה היא: ואכנס לרעך כמוד.
לא החבורי ישראל מלשונות להחריסם
אלא דבר שאינו חפץ לעשות לעצמו:
פולוג. קוק יבד לו בגשלו: למפסח
ליה כווסא. כיה להוילא ליסה ממנה:
זי כפי אחר נמי. לא ליפסה שהרי
לא ישראל החזירה עד חבלת חבירו
לדמי (דברים ה) לא יוסף פס'
יוסף: שגגה לאו. כשאין מתכוין
הוי שגגה מחסור שדונו לאו
בעלמא דקיל: שטח של יד. היא
מחט קטנה שמופרין בה בגדים
ניעלת בשבת ליתול בה את הקוק.
ותשום דקתי לה להלן במסכת שבת
בפרק כל הכלים (דף קכג): גבי ושל
שקלן לפחות לו את הדלת קרי לה
להא קטנה מחט של יד: רילמא
הוי. ועבד חבורה בשבת: מקלקל
הוי. וכל המקלקלן פטורין בחבול
שבת דמלכות מחבת מחיר' ואין
מחייב מקלקלן אלא רבי שמעון
ומקלקלן בחבורה רבי שמעון נמי
לא מחייב אלא במתחבולן לכך דאין
צריך לחבלה אלא גוועל קוק דאין
צריך לחבלה ויצאונו לא יחבל:

וְיָן (דף טו.) ועוד אי שביס חיקון גמור צריך לכללו ולאסרו אלא ר' נחמיה
 חמיק בשמעתין גבי חובל ובשליס פסק אלס (ברכות דף כ.) גבי הצנדה
 יומא בפרק האורב (שם דף קו.) ורבי יוחנן סבר דאפילו ר' שמעון בעי
 בחבירי ליתן לכלל ולשריף גדיש בשביל אפר ופגונה דמקלבל הצנדה
 בשום מקום וכן תימא לרבי אבהו איני דליכא חיקון א"ל צריכה לגופא
 ון לכללו וכן מנעיר באסורי הנאש סבור שיתול לבסל קדירה ועוד אי
 וס עג. וס) ושאר כל הזמנים ששחטן לשם פסח אס אינן ראויין חייב
 התם לעיל מיהא דאירי בטועה אלמא מחייבין מתעסק ואמרינן כ' כ'
 מתעסק נמי חייב ומדמחייב רבי שמעון מתעסק בחבורה שחט מיהא
 מהלל

אָלֵי הַן הַנִּהְנָקִין: ה"ג וְאַצְטִירָךְ לִמְכַת מִבַּה אִישׁ וּמֵת וְאַצְטִירָךְ לִמְכַת וְאִישׁ כִּי יִהְיֶה בָּךְ נֶפֶשׁ. וְלֹא כִמוּ שְׂמֹת בְּסִפְרֵים כֹּל מִמֶּה נֶפֶשׁ לִבְרָק יוֹלֵא דוֹפֵן (וְהֵם מַד: וְהֵם) גִּמְרִין בֵּן יוֹם אֶחָד לְהוֹרִינּוּ חַיִּים וּמִפִּיק לֵיהּ מִדְּמָכִיד וְאִישׁ כִּי יִהְיֶה כֹּל נֶפֶשׁ נֶפֶשׁ כֹּל לְהוֹרִי:

איש דבר מצוה אין. יש ספרים שמכונן כן אשה כל' ולענין הדקוה הכתוב אשה גלוי' וכו' (לוי' מילי' בפסוק שנתמרה לשון זכר אלה) היכל דכתיב אים כהדא ממעטין אשה כדפירש שלח פרק ד' מיתות (לעיל סו.) גבי מקלל אביו ומהו: **הוה** אמינא אפי' נפלי' חמור: **א"כ** היכי מיתא דמי וולדות הוה מייחב מיתה וי"ל דה"א דהכא גזירת הכתוב היא היכל דלא תכרין וולדות דלאשכחן לרבי ויתמנה נפש תחת נפש דמנח' א' ונמי ש"ל דהוה מייחב אפול לאחר שטול קודם שטול לא מייחב: **הכחשה** באגב: **בו.** כהכשה דלא הדרא איירי דאס' כל' כן אל' ש"ל זוק דמקרי שנת מדרי דהוה אהכשו עד ירו ויתמה וסופה לחלוץ ונכמה * לא שייך ד' דברים: **אלא** אפאן דרית' ליה רחמנא דבי חוקיה. פישמא לעיל דפי' השפיר (דף עט' ע"ב מו):

מֵאֵן שְׁמַעַת יְהוָה דָּאִמֵּר מִקֻּלָּהָ
בַּחֲבוּרָה חַיִּיב רִשׁׁ. מִפְּלֹאֲמָה
דְּרַ' יְהוּדָה וְרִישׁ מִתְּקַלְקֵל מַחְבֹּרָה
וּמִתְקַלְקֵל הַבְּתֵרָה לֹא מִזְיוּ כַּפִּירוֹת
לֹא כַּמְּשָׁה וְלֹא כִּדְרִימָא וּבִפְרָק
הַחֲזוּר (שַׁמַּע דְּק. יו. וס) דְּקֹר רִשׁׁ
וְעַד שֶׁנִּדְפַּק מִפְּלֹאֲמָה דְּמִלְּמָה
שְׁאִינָה לְרִישׁ הַגּוֹשֵׁה לְגוֹשֵׁה פְּטוּר עָלֵיהּ הַלֵּךְ
אֵינִן לָךְ חוֹבֵל וּמַגְבִּיר שְׁאִינוּ מִתְּקַלְקֵל
וְאִפְּלוּ מַגְבִּיר עָסִים לְתַשְׁבִּילוּ מִתְּקַלְקֵל
הַחֲזוּר אֵלֶּה עָסִים וְיָמָּה שְׁהוּא מִתְּקַן אֵלֶּה
אִתְּרִיס לְרִישׁ שְׁמַעֲנוּ לֹא מַחֲבִיב
יִהְיֶה מִלְּמָה שְׁאִינָה לְרִישׁ לְגוֹשֵׁה
הָיָה אֵס כִּי מַחֲבִיב חוֹבֵל
וּמַגְבִּיר מִדְּאִטְרִין לְמַשְׁרִי חוֹבֵל
וְדָאִמֵּר הַבְּתֵרָה דְּבַת כֶּסֶן עַל מִדְּחָה
מִתְּקַלְקֵל נָמִי חַיִּיב אֵלֶּה רִישׁ יְהוּדָה
כְּפִירוֹת לִיָּה מִלְּמָה שְׁאִינָה לְרִישׁ
לְגוֹשֵׁה חַיִּיב עָלֵיהּ הַלֵּךְ חַיִּיב דְּחוֹבֵל
לְגוֹשֵׁה לְגוֹשֵׁה וּמַגְבִּיר בְּזִרְךָ לְאִפְּרו
וְלִגְרִי יְהוּדָה כִּי הֵאָּ גוֹשֵׁה מִלְּמָה
הָיָה עָסִים מִיּוֹקן מִתְּקַלְקֵל חוֹבֵל מִתְּקַלְקֵל
וְאִינִי מִתְּקַן פְּטוּר לְשׁוֹן הַקּוֹנֵ' כַּמְּבָרִי
שֶׁשֶׁמָּה הָאָה דְּלִמְדִּי' הָאֵס בִּפְרָק הַחֲזוּר
(שַׁמַּע) מִתְּקַלְקֵל קָמִיָּה דְּר' יוֹחָן
וְרִישׁ מִתְּקַלְקֵל פְּטוּרִים חוֹבֵל מִחוֹבֵל
וּמַגְבִּיר אִתְּרִיס לִיָּה פּוֹק עָלֵיהּ לְגַרְדָּה
חוֹבֵל וּמַגְבִּיר אִינָה עָמָה כִּי שְׁמַעַת
וְהָיָה מִתְּקַלְקֵל דְּרִישׁ אֵלֶּה וְכִרְשִׁי
וְיִוֹקן עָסִים כְּדֵי לְגַרְדָּה לְאִפְּרו
כִּי יְהוּדָה וְחֹס מִימָה אִי' אִמְלִי אִי'

[illegible]

ממרים הלכה : סגן
לארון ימים טור שג' יחיד
סימן רמא ספק ד' נושע'
היה ימי' תכר טע' א':
א"כ ב' חיי' פכ"ה מכלול
שנה הלי' סגן לארץ
ס"ה טושי"ה אר"ה סימן שש
ספק יא':
י"ב ל' מתי' פ"ה מהלכות
שנה הלי"ו ופ"ה הלי"ו
ופ"ה הלי"ו ופ"ה הלי"ו
ופ"ה הלי"ו ופ"ה הלי"ו
סגן לארץ ופ"ה הלי"ו
סגן לארץ ופ"ה הלי"ו